

112
V I R O
SVMME REVERENDO MAGNIFICO AMPLIS-
SIMO EXCELLENTISSIMOQVE
D O M I N O
VALENT. ERNESTO
LOESCHERO
DOCTORI THEOLOG. EIVS-
DEMQUE HVCVSQVE IN ILLVSTRISSIMA
SAXONVM AD ALBIM ACADEMIA PROFESSORI PVBLICO
CELEBERRIMO ALVMNORVM ITEM SAXON.
EPHORO SPECTATISSIMO

IAM VERO
IN AVLA SAXONIS REGIA ET ELECT. CON-
SILIARIO ECCLESIASTICO PROTOSYNEDRII ASSESSORI ECCLESIAE
DRESDENSIS AD AEDEM D. CRVCIS PASTORI HVIVSQVE
AC VICINARVM SVPERINTENDENTI
DIGNISSIMO

DOMINO PATRONO DOCTORIQVE
SVO OMNI HONORIS ET OBSERVANTIAE CVLTV IN PER-
PETVVM PROSEQVENDO
NOVAS HONORVM DIGNITATVMQVE

ACCESSIONES
RELIGIOSISSIME
GRATVLATVR
M. GODOFREDVS VVAGNERVS
IVTREBOCENSIS SAXO

VITTEMBERGAE IN SAXONIBVS

EX OFFICINA KREVSIGIANA

A. MDCCIX

MAGNIFICE VIR,
PATRONE SVMME,

Vehementer olim et gratulabatur sibi, et gaudebat, charissima suauissimaque Patria mea, cum **TE**, virtute doctrinaque tanta Virum, Sacrorum Antistitem nancisceretur, qui ciuibus diuinam emendatamque doctrinam proponeret, nec pietatem verbis solum, sed rebus etiam factisque, testaretur. Vtinam vero Iutrebogae amplissima isthac felicitate, prout ea quidem optabat, frui diutius concessum fuisset. Iutrebocensium enim insigne vnicumque Delicium a Delicianis, anxie nimis illud expetentibus, velut extorquebatur. Verum, ne illo in loco, **SVMME REVERENDE VIR**, constanter perseuerares, sed, vt muneribus longe quoque maioribus exquisita cum doctrina sapientiaque **TVA** praeesses, Summo Praepotentique Numini erat visum. Quare, cum **DIUUS IOANNES DE VTSCHMANNVS**, Doctor Theologus de celeberrima hac propter Albim Academia, ac de vniuerso Lutheranorum coetu, immortalem in modum promeritus, laboribus tandem exhaustus infinitis, ac senio ipsam diuini Mosis metam transgressus, de mortali ad immortalem illam stationem transiret, haud alium, quam **TE**, **AMPLISSIME VIR**, qui **DE VTSCHMANNO** succederet, elegit. Ecquis vero laudibus satis dignis extollere potest, quanta fide, cura, solertia, dexteritate, quanto item fructu atque emolumento, gesseris amplum hoc arduumque munus? Hoc quidem tenui incultoque scribendi genere laudes tantas, tantaque merita, exprimere haud me vnquam posse, sed, rem viribus meis esse maiorem, ingenue fateri cogor. Omnem quippe nauabas operam, vt omnes ac singuli sacrarum literarum cultores integram incorruptamque de Deo doctrinam, in hoc celeberrimo verae pietatis domicilio, **DIUI LVTHE- RI**

RI ope, Herois illius, inuicto plane diuinae mentis
robore praediti, repurgatam, atque in hunc
vsque diem integre a pijs sincerisque doctoribus
conseruatam, haurire possent. Quare, cum vel
sex, vel septem, immo octo, horas instituto huic con-
secraret, ac publice priuatimque varijs de sacris rebus
neruose disputaret, discendi desiderio ita confluebant
ciues, vt eos acroaterii saepe spatium haud capere vi-
deretur. Omnes, qui TE pro concione, in templo
ad arcem sito, singulis hebdomadibus, summa cum vol-
uptate et admiratione, verba facientem ausculta-
bant, haud alium, quam alterum quendam CHRYSO-
SOSTOMVM, se audiuisse, candide non minus, ac
vere, confitebantur. At, cum satis cognitum perspe-
ctumque TIBI esset, hodie non paucos numero pra-
uos peruersosque inueniri homines, qui, maleuolen-
tia quadam suffusi, veram sinceramque de Deo do-
ctrinam extirpare penitus ac eradicare conentur, for-
titer contra hos bella Dei gerens, scriptisque aduer-
sum eos confectis, strenue ipsos oppugnasti, eorum-
que vanas opiniones et absurdas reiiciens, haud vn-
quam sine palma reuertisti. Quanquam vero, hanc
ipsam ob causam, purioris doctrinae hostes, inepto
pariter, ac in faulto, mentis errore abrepti, in sen-
sulo vtique in TE animo essent, ac multis magnisque TE
onerarent contumelijs, aequo tamen omnia mode-
ratoque animo perferens, par pari referre nolebas,
sed incomparabili TVO exemplo, singulari quodam
verae patientiae argumento, comprobabas egregi-
am mansuetudinem animi, et incredibile studium, quo
nunquam reculare velis, pro Seruatoris Optimi Ma-
ximi honore doctrinaque, facere fortia et pati. Plura
de TVIS ingentibus in Academiam hanc, totumque
adeo coetum diuiniorem, meritis, cum mei vires in-
genij, prouti iam fastus sum, non sufficiant, addere
mihi vix licet, qui nihil perinde habeam in votis,
quam, vt TVISHac in Academia beneficijs longius ego
quoque frui potuissem. Quae sane res praeter spem
omnem

omnem cecidit et expectationem, Summoque Numi-
ni placuit, vt neque in hac per celebri ad Albim Vrbe
diutius commorare, sed publico iussu Drefenam in
partem consiliorum, atque ad amplissimum Antistitis
munus, vocareris. Eodem casu Academia, quae tantae
Virum eruditionis amittit, perculsa est ac prostrata,
penetratque hic dolor tantum non ad omnes Acade-
miae literatos ciues, qui desiderium hoc minus, quod
paterno prorsus amore ipsos es complexus, dissimu-
lant, nihilque magis, quam, vt diutius ex ore TVO
suauissimo pendere ipsis diuinitus concederetur, ex-
optare videntur. Quod tamen ipsum cum non sine
Coelesti Numinis gratia contigerit, nec mutari iam
possit, animo vix alio, quam aequo, iacturam hanc
omnem ferre decebit. TIBI vero, PATRONE MA-
XIME, de nouo munere applaudunt cuncti, quos
inter ne meo ipse officio, pro TVA in me benignita-
te non vulgari, deesse videar, Deum O. M. veneror
per sancte, vt bonum, faustum felixque, hoc TIBI mu-
nus iubeat esse. Idem ille Propitius et Immortalis Deus,
qui TE ad augendam ornandamque Christiani orbis
dignitatem ita mature excitauit, quam diutissime,
in coetus diuini praesidium ingens atque emolumen-
tum, in totius orbis literati decus incomparabile, in
TVAEque pariter florentissimae illius Familiae salu-
tem et solatium, saluum TE et incolumem praestet, ac,
quaecunque officere possunt, benignissime auertat,
vt de hoc tali Viro et Antistite sanctus ille Dei coetus,
omnesque adeo sacrarum literarum cultores, quam diutissime sibi gratulari que-
ant. Adfir Deus toti TVO muneri, consiliaque TVA multo saluberrima, bella
item, quae contra Dei hostes gerere coepisti, ita gubernet, vt fausto ea fortuna-
roque semper euentu comprobentur, ac tandem, post tot tantaque pro Deo cer-
ramina, coronam, quam omnibus ille constanter et animose certantibus promi-
sit, TVO victoris capiti imponat. Quod reliquum est, vt me meaque Musas,
sicut olim, ita deinceps quoque, commendatas habere, et qualemcunque hanc a-
nimi grati significationem, pro singulari humanitate TVA, bene interpretari, digneris,
modis omnibus, PARONE SVMME, abs TE contendo. Vittembergae in
Saxonibus, A. C. MD CC IX, XVII Cal. Quintilium.

Ung VI 3

W 18
V 17

110

V I R O
SVMME REVERENDO MAGNIFICO AMPLIS-
SIMO EXCELLENTISSIMOQVE
D O M I N O

T. ERNESTO
SCHERO

THEOLOG. EIVS-
SQVE IN ILLVSTRISSIMA
M ACADEMIA PROFESSORI PVBLICO
O ALVMNORVM ITEM SAXON.
TORO SPECTATISSIMO

IAM VERO
NIS REGIA ET ELECT. CON-
PROTOSYNEDRII ASSESSORI ECCLESIAE
DEM D. CRVCIS PASTORI HVIVSQVE
ARVM SVPERINTENDENTI
DIGNISSIMO

RONO DOCTORIQVE
ET OBSERVANTIAE CVLTV IN PER-
VVM PROSEQVENDO
RVM DIGNITATVMQVE

ACCESSIONES
RELIGIOSISSIME
GRATVLATVR
REDVS VVAGNERVS
REBOCENSIS SAXO

ERGAE IN SAXONIBVS
FICINA KREVSIGIANA
A. MDCCCLXIX

